

Magia iernii

M Horlaci

Magia iernii

Luna a-nceput să joace,
Peste cer îi cade rochia,
Trage-n grabă opt cojoace,
-Râde strașnic Baba Dochia-

Prăvălesc din munți poeme,
Vin cuvintele la vale,
Poezia-n mine geme,
Versul mi-e cuprins de jale.

Luna fruntea mi-o atinge
Cu lungi degete de gheață,
Peste mine astăzi ninge,
-S-au prins țurțuri de mustață-

Prin tufișuri-lupi la pândă
Așteptând să vină prada,
Poezia mea-i plăpândă
Precum: "Albă ca zăpada".

Iarna asta-i fermecată,
Eu aduc la viață basme,
Vreau o inimă curată
Dezbrăcată de fantasme,

Cu un suflet de lumină
Să plutesc pe-ai zilei zori,
Poezia Mea se-nchină
Îmbrăcată-n sărbători.

Nerostitelor cuvinte
Le închin paharul plin,
Versurile mele sfinte
Îmi sunt lacrimi și suspin.

Pun cuvânt lângă cuvânt,
Iarna-i versul din portiță,
Scriu catrene pe pământ
Cu a gerului peniță.

M Horlaci 13/1216